

Koetoiminta ja käytäntö

Liite 21.10.2002

59. vuosikerta

Numero 3

Sivu 13

Parsa kasvaa Suomessakin

Keväinen herkku, vihreä parsa, antaa Suomessa satonsa keväällä toukokuun alusta juhannukseen asti heti Keski-Euroopan sadon jälkeen. Kotipuutarhoissa parsaa on viljelty pitkään koristekasvina, mutta satoa siitä ei ole juurikaan kerätty. Parsaviljelmät ovat vielä nuoria, vasta satoikään tulossa tai tulleita kasvustoja.

Liljakasveihin kuuluva parsa on monivuotinen yksisirkkainen vihanneskasvi, joka tuottaa satonsa heti kasvukauden alussa. Satokauden jälkeen parsakasvusto kasvattaa pitkät varret, joilla se kerää varastoravintoa seuraavan vuoden satoa varten. Mitä komeampi versosto on kesällä, sitä parempaa satoa voidaan odottaa seuraavana keväänä.

Viime vuosien aikana viljelijät ovat perustaneet parsaviljelmiä ja niistä on alkanut tulla jonkin verran satoa. Kotimainen parsa markkinoidaan vielä pääosin suoraan ravintoloille ja yksittäisille kuluttajille. Kiinnostus viljelyyn on kasvamassa. Parsa alkaa tuottaa satoa 3-4 vuoden kuluttua istutuksesta ja sadontuotanto jatkuu jopa 15-20 vuotta.

Vihreän porsan lajikkeet vertailussa

MTT:n vihanneskoepaikalla Kokemäellä perustettiin vuonna 1998 5b-hankevaroin vihreän porsan lajikekoe, josta on kerätty satoa kahtena viime keväänä noin neljän viikon ajan. Kokeessa on mukana kahdeksan lajiketta: Franklim F1, joka on yksi yleisimmin Suomessa viljeltyjä lajikkeita. Lisäksi on kaksi kantaa Mary Washingtonista, kolme Huchels'in lajiketta, Vilmorin Fileas F1 ja Tanskan jättiläinen. Näistä lajikkeista Mary Washingtonin sato on noin viikon myöhäisempi kuin muiden lajikkeiden. Useat vihreän porsan viljelyyn tarkoitetut lajikkeet sisältävät antosyaanivärejä ja ovat siksi väriltään violetinvihreitä. Huchel's Schneewittchen on kokeessa mukana olevista lajikkeista ainoa täysin vihreä lajike.

Taimet kasvatettiin siemenistä huhti-heinäkuun ajan kasvihuoneessa. Rikkakasveja torjuttiin pitämällä parsamaa avokesantona kevään ja kesän ajan. Perustettaessa parsamaan tulee olla vapaa kestorikkakasveista. Elokuussa 1998 taimet istutettiin vaon pohjalle. Istutussyvyudeksi tuli 25 cm, kun vaot peitettiin harjuiksi ennen talven tuloa. Taimiväli oli 30 cm ja riviväli 1,5 m. Ensimmäisenä talvena routaa oli yli 55 cm ja lunta vähän, mutta kaikki vastaistutetut taimet talvehtivat hyvin.

Sadonkorjuu voidaan aloittaa varovasti jo kolmantena kasvukautena toukokuun alussa, jos edellisenä vuonna

kasvusto on ollut rehevä. Noin 20 cm:n pituiset versot leikataan joka toinen päivä tai helteisellä säällä joka päivä. Sadetuksesta tulee huolehtia, jos maassa on savesta joukossa, jottei maa kuorettuisi ja versoista tulisi käyriä. Hallanaroilla paikoilla myös hallantorjunta saattaa olla tarpeellista. Sadonkorjuu on hyvä lopettaa kesäkuun puolivälin jälkeen, jotta kasvusto ehtii kerätä vararavinteita juurakoihinsa seuraavan vuoden satoa varten.

Vuonna 2001 suurimman sadon tuotti Fileas 1440 kg/ha, mutta ensimmäisenä varsinaisena satovuonna 2002 Franklim antoi 3290 kg/ha ja Fileas 2460 kg/ha satoa.

Marja Kallela ja Eeva Renfors, MTT

Lisätietoja: Koetoiminta ja käytäntö 3/2002: 13

marja.kallela@mtt.fi

puh. (02) 4772 235